

Jožefa Pavšler-ja, vikarja u Gročani, verlega moža, očitno pred velikim oltarjem vpricho obilne množice ljudstva v duhovskem za dolinskega fajmoštra in dekana instalirali. — Naravnost potem se podamo v šolo (to je neki star okrogel tabor sozidan v bran ob časih turške sile), kjer so gospod škof poldrugo uro sami izpraševali, in dobre odgovore s prijaznimi besedami pohvalili. Po kosilu v kaplanji, kjer nas je 15 duhovnov, razun dveh vsih Krajncov okoli milostljivega gosp. škofa zbranih bilo, so zapustili, dalje potovaje, tukajšno sososko, ktera tega dneva nikdar pozabila ne bo. Lokvavski.

Iz Celja 27. julia. Topli sončni dnevi se verstijo pri nas z gromječimi vihtami in pogubno točo, ki tudi po Celjski dolini je pokončala mnogo rumenega klasja in zelenjave sploh. Vendar nadjamo se, da božja milost nas bo obvarovala huđega glada. Seer je pa poletje prijazno in lepo. Rudeči mak in belkljati slez, grah in grahorka cvetijo, ravno tako detelja in bob. Po njihvah se obračajo pridne ženjice, in pod serpico pada dozorelo silje.

Minulo je pa zopet eno šolsko leto. Učeniki in učenci so se verlo obnašali, in napredovanje mladine u verozakonstvu in raznih vednostih se pokazuje očitno. Kar pa domoljubiga Slovenca še posebno ganiti more, je vesela zapazitev, da se ljubezin in znanje materinskega jezika čedalje bolj razlegate in širite. Tako smo letos pri očitnih preskušnjah u tukajšnih normalnih šolah brali lepo složene slovenske naloge, in pričujoči smo bili, ko šolska mladina je pesmice slovenske péla in deklamirala. Da bi tudi u prihodnje ti blaga zvezdica sijala, slovensina mila! J. Š.

Iz Moravske fare 24. dan julia. Danes, ko pridemo po keršanskem nauku iz cerkve, zagledamo pred farovžem voz, kakor se nam je zdelo, z žitom naložen. Na uprašanje, ko voznik ravno konje izprega, kaj da je pripeljal? nam povejo, da je 32 mernikov pšenice za nesrečnike v Moravski fari od toče zadete, ktero so gospod Mühleisen iz Ljubljane poslali. Serce se nam je veselja topilo toliko dobroto od tako miloserčnega gospoda pred sabo gledati. Akoravno gospod dobrotnik v pismu do gosp. tehanta vso očitno zahvalo prepovejo, vendar jez nemorem sterpeti, v imenu vsih obdarovanih se za tako obilni iz keršanske ljubezni izvirajoči dar preserčno zahvaliti. Bog Vam stoterno poverni dar Vaš, mili gospod! Lavrač.

Iz Krašnje. J. V. Da bi se naštevanje krajev od toče zadetih bolj in bolj doverševalo, in da bi fare, pomoči potrebne, kar vse usmiljenim sercom znane postale, naj naznanijo „Novice“ tudi kaj od naših krajev, in njih revnega stanú. Tudi Krašnjiški fari in nje sosedni okolici je v ponedelek pred sv. Mohorom popoldne huda ura žugala. K sreči je toča, ki se je suha s strašnim ropotom vsula, hitro spet pojenjala tako, da je Krašnjiško faro le poleg ceste zadela, višim vasém v hribih, in Pernjavi v planjavi pa skoraj popolnoma prizanesla. Kopolam je le nekoliko, Krašnjiški vasi že tretjino, Lokam in Žirovšam pa polovico poljskega pridelka v malo trenutkih pohlestila; Blagovsko faro ob cesti, in Šentožbovsko, kjer je vse huje nevihta rojila, pa je kar do čistega potokla. Vse bi vender še bilo, in škoda bi se bila že še kako s pomočjo dobrotnikov poravnala, ko bi le 19. dan tega mesca ob desetih zvečer nas še huje sila od poprejšne obiskala ne bila; ker ta ni le še to, kar nam je poprej pustila, bolj ali manj vnovič poterla, razbila in polomila, ampak je tudi vse vasí po hribih, in z njimi tudi Zlatopoljsko in Češnjiško faro in Blagovško ohribje v svoje grozovito okrožje zamotala in večidel vse popolnoma pokončala. Od Podpeča,

kteri z Lukovico in Pernjavo ni skoraj nič zadet, noter do Štajerske meje je toča segla in naša dolina le z majhnimi izjemki je ob pervo setev in skoraj ob vse drugo, kar je sadežev na polji bilo, prišla. Revšina, še poprej iz mnogih sploh znanih vzrokov ne majhina, bo zdaj čedalje huje, in bati se je, ako vkladne pomoči ne bo, ne le lakote, da se Bogu usmili, ampak tudi hudodelstev iz sile.

Novičar iz mnogih krajev.

Marska dežela bo imela po novi osnovi 6 kresij. — Po višjem sklepu se Zemunskemu mestu ne morejo pravice slobodne luke (Freihafen) dodeliti. — Slovaški platničarjem je prepovedano, zanaprej po večih mestih ob tedenskih teržnih dneih svojo robo prodajati. — Prepoved učiteljem, da ne smejo terjati od podučiteljev en delež njih zaslužka, ki si ga prislužijo v privatnem poduku, je vnovič oklicana. — C. k. ministerstvo denarstva je naznanilo, da postavne odpustnine na davku tudi naklad zemljišne odveze in deželnih potreb zadevajo. — Ker je vlada ukazala na Solnograškem in zadnji čas tudi na Dunaji nektere zapreti, se je semertje misel zatrosila, da se je zapazilo pripravljanje k neki nevarni in zlo razširjeni prekući. Vradni časnik „Oest. Corr.“ pravi, da zamore za gotovo povedati, da ni celò nič resnice o teh pravlicah, in da tisti prigodek na Solnograškem zadeva le, kar se je dosihmal zvedilo, neko združtvo slobodne občine. Naj se tedaj ljudstvo potolaži, ker nobenega vzroka ni se tako huđega bati. — Iz dežel, kjer ni toče bilo, se slišijo prav vesele novice dobre letine. — Iz Turčije še ni nič gotovega, ker rusovski car še ni odgovoril. Cele koše novíc vsake sorte beremo v časnikih, vendar je ena tako prazna kakor druga, dokler se ne vé odgovor cara. Toliko je gotovo, da je bila v podonavskih knežijah rusovska armada, ktere je dosihmal že 160.000 mož tam, z veliko slavo sprejeta, — da je Turčija v vedno veči zadregi, ker ji bo na zadnje vendar denarja zmanjkalo, in da si austrijska, francoska in angleška vlada na vso moč prizadevajo poti najti, kako bi se vbrnila vojska. Ne ktore novice pripovedujejo, da mislijo v Carigradu bandedo profeta Mahomeda razpostaviti in tako Turke še bolj spodbosti zoper nevernike (to je, kristiane); pa kaj bo vse to pomagalo? Zdivjana derhal na zadnje tudi ne bo prizanesla sultanu samemu. Pravijo, da so Turki 3 rusovske ogleduhe (špione) vjeli, kteri so bili v tabor Omer-pašata v Šumlo pripeljani, in ki so obstali, da so bili poslani zapazovat vedenje turške armade. Drugi poslanci rusovske vlade obdelujejo nek ljudstvo v podonavskih knežijah, da naj potegne z Rusom v brambo sv. vere.

Za uboge Moravčane od toče zadete.

Gosp. Janes Ankerst, kaplan v Krajski gori, 10 fl. — dobrotnik pod naslovom. »kar desna stori, naj leva ne vé« 1 fl., — gosp. Martin Barlič, kaplan v Košani, 2 fl., — gosp. J. S. 1 fl., — gosp. Simon Rabič, kaplan v Metliki, 2 fl.

Za Bohinsko dolino od toče zadeto.

Gospodje bogoslovci Ljubljanski 11 fl.

Pogovori vredništva.

Iz Bučke na Dol.: Za pogorelce v Brašlovčah poslanih 1 gold. 31 kr. smo poslali gosp. tehantú. — Gosp. dopisateljem: Nikar nam ne zamerite, ako včasih okrajšamo dopise; prisiljeni smo to storiti zavolj obilnosti sostavkov, s kterimi nas verli dopisniki iz mnogih krajev obdarujejo; misliti moramo vedno, da ima spis znaminovost kolikor moč občno, s ktero vstrežemo vsim bravecm. Tudi je marsiktera stvar kratko rečena lepsi od dolgo in široko popisane, če razlaga le malenkosti.